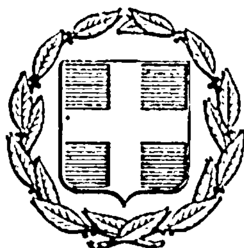

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΤΗ 28 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1977 | ΤΕΥΧΟΣ ΤΕΤΑΡΤΟΝ | ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 15

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΑΠΑΛΛΟΤΡΙΩΣΕΙΣ

ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ

ΠΟΛΕΟΔΟΜΙΑ

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ

ΑΠΑΛΛΟΤΡΙΩΣΕΙΣ

ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ

Ἀριθ. Τ. 118 (1)

Περὶ ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως ἐκτάσεως 600 μ² κειμένης εἰς θέσιν «Κούτσουρο» περιοχῆς Κουλουράτων πρὸς διάνοιξιν τῆς ἐπαρχιακῆς ὁδοῦ Σάμης—Πυργίου—Τζαννάτων Ν. Κεφαλληνίας.

Ο ΝΟΜΑΡΧΗΣ ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΣ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει:

1) Τὰς διατάξεις τοῦ Ν. 3200/55 «περὶ διοικητικῆς ἀποκεντρώσεως» ὡς αὗται ἐτροποποιήθησαν καὶ συνεπληρώθησαν μεταγενεστέρως.

2) Τὰς διατάξεις τοῦ ὑπ' ἀριθ. 797/1971 Ν. Δ/τος «περὶ ἀναγκαστικῶν ἀπαλλοτριώσεων» ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ὑπ' ἀριθ. 139/71 Β. Δ/τος «περὶ ἁρμοδιότητος τῶν Νομαρχῶν πρὸς κήρυξιν ἀναγκαστικῶν τινων ἀπαλλοτριώσεων».

3) Τὸ γεγονὸς ὅτι ὁ κύριος τῆς πρὸς ἀπαλλοτρίωσιν ἐκτάσεως δὲν ἀποδέχεται τὴν πώλησιν ταύτης πρὸς τὸ Δημόσιον.

4) Τὴν ὑφισταμένην ἀνάγκην διανοίξεως τῆς ἐν θέματι ὁδοῦ διὰ λόγους κοινῆς ὠφελείας εἰς τὴν ὡς εἴρηται θέσιν.

5) Τὴν σύμφωνον γνώμην τοῦ Περιφερειακοῦ Συμβουλίου Δημ. Ἔργων, τμήματος Νομοῦ Κεφαλληνίας, περὶ τῆς ὑφισταμένης ἀνάγκης ἀπαλλοτριώσεως τῆς ἐν θέματι ἐκτάσεως αὕτη διετυπώθη εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 3/10.1.77 πρακτικὸν αὐτοῦ.

6) Τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 23 τοῦ ἀπὸ 25/28 Νοεμβρίου 1929 Π. Δ/τος περὶ κωδικοποιήσεως τῶν περὶ κατασκευῆς καὶ συντηρήσεως ὁδῶν κειμένων διατάξεων, ἀποφασίζομεν:

Κηρύσσομεν ἀναγκαστικῶς ἀπαλλοτριωτέαν, λόγῳ δημοσίας ὠφελείας, ἤτοι πρὸς διάνοιξιν τῆς ὁδοῦ Σάμης—Πυργίου—Τζαννάτων, ἔκτασιν τμήματος παρόδίου ἰδιοκτησίας ὁλικοῦ ἐμβαδοῦ 600 μ², κειμένης εἰς θέσιν «Κούτσουρο» περιοχῆς οἰκισμοῦ Κουλουράτων, ὡς αὕτη ἐμφαίνηται ὑπὸ στοιχεῖα Α—Β—Γ—Δ—Α εἰς τὸ ἀπὸ 3.1.77 κτηματολογικὸν διάγραμμα μετὰ τοῦ σχετικοῦ κτηματολογικοῦ πίνακος τοῦ συντάξαντος μηχανικοῦ Γ. Τζωρτζανάκη καὶ τοῦ θεωρήσαντος ταῦτα ἀπὸ 3.1.1977 Δ/ντοῦ Τεχν. Ὑπηρεσιῶν Δημ. Κακούρη.

Ἐπὶ τῆς ἀπαλλοτριουμένης ὡς ἄνω ἐκτάσεως προβάλλουν δικαιώματα κυριότητος οἱ Ἀφοὶ Κων/νος καὶ Χαράλαμπος Μονιᾶς τοῦ Ἠλία ὡς ἐμφαίνηται εἰς τὸν οἰκεῖον κτηματολογικὸν πίνακα.

Ἡ ἀπαλλοτρίωσις κηρύσσεται ὑπὲρ καὶ δαπάναις τοῦ Νομαρχιακοῦ Ταμείου Κεφαλληνίας, ἡ δὲ ἀπαιτουμένη κατὰ προσέγγισιν ἀξία τῶν ἀπαλλοτριουμένων ἀνέρχεται εἰς τὸ ποσὸν τῶν 18.000 δραχ. περίπου.

Ἡ παροῦσα δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀργοστολίῳ τῇ 10 Ἰανουαρίου 1977

Ὁ Νομάρχης
Κ. ΚΡΙΤΣΙΝΗΣ

Ἀριθ. 523 (2)

Περὶ ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως ἀκινήτων πρὸς κατασκευὴν τῆς ὑπ' ἀριθ. 12 ἐπαρχιακῆς ὁδοῦ Ἀηδόνος—Παλαιοχωρίου Ν. Τρικάλων.

Ο ΝΟΜΑΡΧΗΣ ΤΡΙΚΑΛΩΝ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει:

1. Τὰς διατάξεις τοῦ ὑπ' ἀριθ. 797/1971 Ν.Δ. «περὶ ἀναγκαστικῶν ἀπαλλοτριώσεων».

2. Τὰς διατάξεις τοῦ ὑπ' ἀριθ. 139/1971 Β.Δ. «περὶ ἁρμοδιότητος τῶν Νομαρχῶν πρὸς κήρυξιν ἀναγκαστικῶν τινων ἀπαλλοτριώσεων».

3. Τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 23 τοῦ ἀπὸ 25.11.1929 Δ/τος «περὶ κωδικοποιήσεως τῶν περὶ κατασκευῆς καὶ συντηρήσεως ὁδῶν κειμένων διατάξεων».

4. Τὴν ὑπ' ἀριθ. 38/13.12.1976 ἀπόφασιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Νομαρχιακοῦ Ταμείου Τρικάλων, περὶ ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως ἐκτάσεως πρὸς βελτίωσιν τῆς ἐν θέματι ἐπαρχιακῆς ὁδοῦ, ἀποφασίζομεν:

Κηρύσσομεν ἀναγκαστικῶς ἀπαλλοτριωτέαν, λόγῳ δημοσίας ὠφελείας, ἤτοι διὰ τὴν κατασκευὴν τῆς ὑπ' ἀριθ. 12 ἐπαρχιακῆς ὁδοῦ Ἀηδόνες—Παλαιοχωρίου Ν. Τρικάλων, ἔκτασιν συνολικοῦ ἐμβαδοῦ 1245 μ² μετὰ τῶν ἐπικειμένων δένδρων, ὡς αὕτη εἰκονίζεται εἰς τὸ ἀπὸ 9.2.1976 κτηματολογικὸν διάγραμμα καὶ κτηματολογικὸν πίνακα τοῦ συντάξαντος ἐργοδηγοῦ Δ.Ε. Βασιλείου Κολετσούρη, δεόντως τεθεωρημένων ὑπὸ τῆς Δ/νσεως Τεχνικῶν Ὑπηρεσιῶν Ν. Τρικάλων.

Ἐπὶ τῆς ἀπαλλοτριουμένης ἐκτάσεως προβάλλουν δικαιώματα κυριότητος οἱ: Κων/νος Χουλιάρας, Νικόλαος Χουλιάρας κλπ.

Ἡ ἀπαλλοτρίωσις κηρύσσεται ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου καὶ δαπάναις τοῦ Νομαρχιακοῦ Ταμείου Τρικάλων.

Ἡ παροῦσα δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Τρικάλοις τῇ 18 Ἰανουαρίου 1977

Ὁ Νομάρχης
Γ. ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΠΟΥΛΟΣ

Ἀριθ. Τ. 91121/76 (3)

Περὶ ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως ἰδιοκτησιῶν ὁδοῦ «Τμῆμα Πολυγύρου — Γερακινῆς» Ν. Χαλκιδικῆς.

Ο ΝΟΜΑΡΧΗΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει:

1. Τὰς διατάξεις τοῦ Ν. Δ/τος 797/71 «περὶ ἀναγκαστικῶν ἀπαλλοτριώσεων», ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ὑπ' ἀριθ. 139/71 Β. Δ/τος «περὶ τῆς ἁρμοδιότητος τῶν Νομαρχῶν πρὸς κήρυξιν ἀναγκαστικῶν τινων ἀπαλλοτριώσεων».

2. Τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρ. 23 τοῦ ἀπὸ 25.11.1929 Η. Δ/τος «περὶ κωδικοποιήσεως τῶν περὶ κατασκευῆς καὶ συντηρήσεως ὁδῶν κειμένων διατάξεων».

3. Τὴν ὑπ' ἀριθ. 19 τῆς 8ης Ἰουνίου 1976 συνεδρίαν, πρᾶξιν 6ην, δι' ἧς ἐγνωμοδότησεν τὸ Π.Σ.Δ.Ε. Τμῆμα Νομοῦ Χαλκιδικῆς, ὑπὲρ τῆς ἐγκρίσεως ἀπὸ τεχνικῆς ἀπόψεως τῆς ἀπαλλοτριώσεως ἰδιοκτησιῶν ἐπὶ τμήματος τῆς ὁδοῦ Πολυγύρου — Γερακινῆς, ἀποφασίζομεν:

Κηρύσσομεν ἀναγκαστικῶς ἀπαλλοτριωτέαν ἔκτασιν, λόγῳ δημοσίας ὠφελείας, ἤτοι πρὸς διάνοιξιν τῆς ὑπ' ἀριθ. 1 ἐπαρχιακῆς ὁδοῦ Πολυγύρου — Ν. Μουδανιῶν (Τμῆμα Πολυγύρου — Γερακινῆς) συνολικοῦ ἐμβαδοῦ 5.862 τ.μ. ὡς αὐτὴ ἐμφαίνηται εἰς τὸν ἀπὸ 1967 κτηματολογικὸν πίνακα συνταχθέντα ὑπὸ τοῦ Ἰωάννου Παπαϊωάννου. Ἐπὶ τῆς ἀπαλλοτριουμένης ἐκτάσεως προβάλλουν δικαιώματα οἱ: Βασιλάκη χήρα Καλπανή, Ἀθανάσιος Μπιτσίνης κλπ. Ἡ ἀπαλλοτρίωσις κηρύσσεται ὑπὲρ καὶ δαπάναις τοῦ Δημοσίου ἐκ πιστώσεων τοῦ Νομαρχιακοῦ Ταμείου Χαλκιδικῆς.

Ἡ παροῦσα δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Πολυγύρῳ τῇ 19 Ἰανουαρίου 1977

Ὁ Νομάρχης κ.α.α.
Γ. ΖΑΧΙΔΗΣ

ΠΟΛΕΟΔΟΜΙΑ

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(4)

Περὶ καθορισμοῦ ἐνίων ὅρων καὶ περιορισμῶν δομήσεως τῶν οἰκοπέδων τοῦ ρυμοτομικοῦ σχεδίου Αἰγίνης.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἀπὸ 17 Ἰουλίου 1923 Ν. Δ/τος «περὶ σχεδίων πόλεων κλπ.», ὡς μεταγενεστέρως ἐτροποποιήθησαν καὶ συνεπληρώθησαν καὶ εἰδικώτερον τοῦ ἄρθρου 9 αὐτοῦ, τοῦ Ν. Δ/τος 8/1973 «περὶ Γ.Ο.Κ.», ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ Ν.Δ. 205/1974 (ΦΕΚ 363Α) καὶ εἰδικώτερον τῶν ἄρθρων 17 (παρ. 2), 21 (παρ. 1), 22 (παρ. 3), 68 (παρ. 1), 69 (παρ. 3), 70 (παρ. 1), 72 (παρ. 1 καὶ 3), 79 (παρ. 1, 2, 3, 4) καὶ 5) 80 (παρ. 1 καὶ 2) καὶ 102 (παρ. 3) αὐτοῦ, τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Α.Ν. 314/1968 «περὶ παροχῆς εἰς τὸν Ὑπουργὸν Βορείου Ἑλλάδος καὶ τοὺς Νομάρχας, ἁρμοδιότητος ἐπὶ θεμάτων ἐγκρίσεως, ἐπεκτάσεως ἢ τροποποιήσεως σχεδίων πόλεων καὶ κωμῶν» (ΦΕΚ 47α) καὶ τὴν εἰς ἐκτέλεσιν τούτου ἐκδοθεῖσαν κοινὴν ἀπόφασιν τῶν Ὑπουργῶν Ἐσωτερικῶν καὶ Δημοσίων Ἔργων ὑπ' ἀριθ. Ε. 23945/4927/1968 «περὶ ἐξαιρέσεως τῆς ἁρμοδιότητος τοῦ Νομάρχου διὰ τὰς περιπτώσεις ἐγκρίσεως, ἐπεκτάσεως ἢ τροποποιήσεως σχεδίων πόλεων καὶ κωμῶν εἰς περιοχὰς ἰδιαιτέρου τουριστικοῦ ἐνδιαφέροντος» (ΦΕΚ 121 Δ') καὶ ἰδόντες τὴν ὑπ' ἀριθ. 242/1976 γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου Δημοσίων Ἔργων (Τμῆμα Μελετῶν), ὡς καὶ τὴν ὑπ' ἀριθ. 847/1976 γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, προτάσει τοῦ ἐπὶ τῶν Δημοσίων Ἔργων Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν:

Ἄρθρον 1.

Οἱ ὅροι καὶ περιορισμοὶ δομήσεως τῶν οἰκοπέδων τοῦ ἐγκεκριμένου ρυμοτομικοῦ σχεδίου Αἰγίνης, ὁρίζονται κατὰ τομεῖς Α καὶ Β, ἐμφαινομένους εἰς τό, ὑπὸ τοῦ Προϊσταμένου τῆς Ὑπηρεσίας Οἰκισμοῦ, τεθεωρημένον διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. Ε. 40685/1976 πράξεως αὐτοῦ, σχετικὸν πρωτότυπον διάγραμμα, ὑπὸ κλίμακα 1:1000, οὗτινος συνοπτικὸν ἀντίτυπον δημοσιεύεται μετὰ τοῦ παρόντος, ὡς ἐν τοῖς ἑπομένοις ἄρθροις.

Ἄρθρον 2.

Οἱ ὅροι καὶ περιορισμοὶ δομήσεως τῶν οἰκοπέδων τοῦ τομέως Α συμπληροῦνται καὶ καθορίζονται ὡς ἀκολούθως:

1. Ὡς ἐλάχιστα ὅρια ἐμβαδοῦ καὶ διαστάσεων τῶν οἰκοπέδων ἐξακολουθοῦν νὰ ἐφαρμόζωνται τὰ καθορισθέντα τοιαῦτα δυνάμει τοῦ ἀπὸ 3.2.1933 Π. Δ/τος «περὶ καθορισμοῦ ἐλαχίστων ὁρίων ἐμβαδοῦ καὶ διαστάσεων οἰκοπέδων Αἰγίνης» (ΦΕΚ 34Α), ἤτοι:

α) Διὰ τὰ οἰκόπεδα τὰ ἔχοντα πρόσωπον ἐπὶ τῶν ὁδῶν Αἴαντος, Ἀχιλλέως, Κουμουνδούρου, Χαρ. Τρικούπη καὶ τῆς παραλιακῆς καὶ κατὰ τὰ τμήματα αὐτῶν, ὡς ἐμφαίνονται διὰ κυανοῦ χρώματος εἰς τὸ ἐν ἄρθρῳ 1 τοῦ παρόντος διάγραμμα, ὁρίζονται:

Ἐλάχιστον πρόσωπον: τέσσαρα (4) μέτρα.
Ἐλάχιστον βάθος: τέσσαρα (4) μέτρα.
Ἐλάχιστον ἐμβαδόν: τεσσαράκοντα (40) μ².

β) Διὰ πάντα τὰ ἐπὶ τῶν λοιπῶν ὁδῶν καὶ πλατειῶν ἔχοντα πρόσωπον οἰκόπεδα ὁρίζονται:

Ἐλάχιστον πρόσωπον: ἓξ (6) μέτρα.
Ἐλάχιστον βάθος: ἓξ (6) μέτρα.
Ἐλάχιστον ἐμβαδόν: ὀγδοήκοντα (80) μ².

2. Οἰκοδομικὸν σύστημα ὁρίζεται τὸ συνεχές.
3. Μέγιστον ποσοστὸν καλύψεως τῶν οἰκοπέδων ἑβδομήκοντα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (70%) τῆς ἐπιφανείας αὐτῶν.
4. Συντελεστὴς δομήσεως ἕνα καὶ τέσσαρα δέκατα (1.4).
5. α) Μέγιστος ἐπιτρεπόμενος ἀριθμὸς ὀρόφων τῶν οἰκοδο-

μῶν τρεῖς (3) καὶ τὸ ἀνώτατον ὕψος αὐτῶν δέκα καὶ ἥμισυ (10.50) μέτρα.

β) Ὁ κατὰ τὸ ἐδάφιον α τῆς παρούσης παραγράφου μέγιστος ἐπιτρεπόμενος ἀριθμὸς ὀρόφων, κατὰ τὴν ἐπὶ τῆς γραμμῆς δομήσεως πρόσοψιν αὐτῶν, ὁρίζεται ἀναλόγως τοῦ πλάτους τῆς ὁδοῦ, ὡς ἀκολούθως:

Πλάτος ὁδοῦ	ἀριθ. ὀρόφων ἐν προσόψει	ἀριθ. ὀρόφων ἐν εἰσοχῇ
μέχρις 7.50 μ., μὴ συμπεριλαμβανομένων	2	1
ἴσον ἢ μεγαλύτερον τῶν 7.50 μέτρων	3	—

Ἐφ' ὅσον τὸ πλάτος τῆς ὁδοῦ δὲν ἐπιτρέπει τὴν ἀνέγερσιν ἁπάντων τῶν ὀρόφων ἐν προσόψει, ὁ τρίτος ἐν εἰσοχῇ ὄροφος κατασκευάζεται κατὰ τέσσαρα (4) μέτρα ἐσώτερον τῆς κυρίας ὄψεως τοῦ ἀμέσως ὑποκειμένου ὀρόφου.

Ἄρθρον 3.

Οἱ ὅροι καὶ περιορισμοὶ δομήσεως τῶν οἰκοπέδων τοῦ τομέως Β τροποποιοῦνται καὶ καθορίζονται ὡς ἀκολούθως:

1. Ὡς ἐλάχιστα ὅρια ἐμβαδοῦ καὶ διαστάσεων τῶν οἰκοπέδων ἐξακολουθοῦν νὰ ἐφαρμόζωνται τὰ καθοριζόμενα τοιαῦτα δυνάμει τοῦ αὐτοῦ ἐν ἄρθρῳ 2 τοῦ παρόντος ἀναφερομένου ἀπὸ 3.2.1933 Π.Δ/τος ἤτοι:

Ἐλάχιστον πρόσωπον ἕξ (6) μέτρα.
Ἐλάχιστον βάθος ἕξ (6) μέτρα.
Ἐλάχιστον ἐμβαδὸν ὀγδοήκοντα (80) $μ^2$.

2. Οἰκοδομικὸν σύστημα ὁρίζεται τὸ τῶν πτερύγων.
3. Μέγιστον ποσοστὸν καλύψεως τῶν οἰκοπέδων ἑξήκοντα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (60%), τῆς ἐπιφανείας αὐτῶν.
4. Συντελεστὴς δομήσεως ἕνα καὶ δύο δέκατα (1,2).
5. Μέγιστος ἀριθμὸς ὀρόφων τῶν οἰκοδομῶν δύο (2) καὶ τὸ ἀνώτατον ὕψος αὐτῶν ἑπτὰ καὶ ἥμισυ (7.50) μέτρα.

Ἄρθρον 4

Διὰ τὰ οἰκόπεδα τῶν Α καὶ Β τομέων καθορίζονται οἱ κάτωθι εἰδικοὶ ὅροι καὶ περιορισμοὶ δομήσεως.

1. Ἀπαγορεύεται οἱαδήποτε παρέκκλισις ἐκ τῶν ὡς ἄνω (ἄρθρα 2 καὶ 3) καθοριζομένων μεγίστου ποσοστοῦ καλύψεως, μεγίστου ὕψους καὶ ἀριθμοῦ ὀρόφων.

2. Ἀπαγορεύεται ἡ κατασκευὴ ἐλευθέρου ἰσογείου χώρου (πυλωτῆς).

3. Ἀπαγορεύεται ἡ κατασκευὴ κλειστῶν ἐξωστῶν (ERKER).

4. Εἰς περίπτωσιν οἰκοπέδου κειμένου ἐπὶ ἐδάφους κεκλιμένου, καθ' οἱανδήποτε ἔννοιαν, ἡ οἰκοδομὴ κλιμακοῦται ἀναλόγως πρὸς τὸ ἔδαφος ἐφ' οὗ ἀνεγείρεται, εἰς τρόπον ὥστε εἰς οὐδὲν σημεῖον νὰ ὑπερβαίνῃ τὸ ἐν τῇ περιοχῇ μέγιστον ἐπιτρεπόμενον ὕψος.

5. α) Αἱ ὄψεις τῶν κτιρίων καὶ τὰ ὁρατὰ ἐν γένει στοιχεῖα αὐτῶν δέον ὅπως διαμορφοῦνται εἰς τρόπον ὥστε νὰ ἱκανοποιοῦνται αἱ αἰσθητικαὶ ἀπαιτήσεις τόσον ἑνὸς ἑκάστου ὡς μεμονωμένου κτιρίου, ὅσον καὶ ἐν σχέσει τούτου πρὸς τὸ περιβάλλον καὶ τὴν θέσιν αὐτοῦ ἐν τῷ συνόλῳ, κατὰ τὴν κρίσιν τῆς Ἐπιτροπῆς Ἐνασκήσεως Ἀρχιτεκτονικοῦ Ἐλέγχου.

β) Αἱ ὄψεις τῶν κτιρίων δέον ὅπως διαμορφοῦνται ἄνευ μονίμων προστεγασμάτων.

6. Ὡς τρόπος στεγάσεως τοῦ κτιρίου ὁρίζεται ἡ στέγη ἐκ κεράμων Βυζαντινοῦ τύπου.

Ἐν περιπτώσει εἰσοχῆς δέον νὰ καλύπτεται καὶ τὸ τμῆμα τῆς εἰσοχῆς διὰ στέγης ἐκ κεράμων Βυζαντινοῦ τύπου.

7. Τὸ στηθαῖον ἔμπροσθεν τῆς εἰσοχῆς δέον νὰ εἶναι συμπαγὲς ἢ διάτρητον κτιστὸν ὕψους ἀπὸ 0.80 ἕως 1.00 μέτρον, μὴ συνυπολογιζόμενον εἰς τὸ μέγιστον ἐπιτρεπόμενον ὕψος.

8. Ἐπιβάλλεται ἄνωθεν τῶν παραθύρων καὶ ἐξωστοθυρῶν τῶν ὄψεων, ἡ κατασκευὴ ἐν ἐξοχῇ παραδοσιακῶν γεισωμάτων ἔστω καὶ ὑπὸ τὴν ἁπλουστέραν αὐτῶν μορφήν.

9. Τὰ κουφώματα θυρῶν, παραθύρων καὶ προθηκῶν καταστημάτων δέον νὰ κατασκευάζωνται ξύλινα καὶ σύμφωνα μὲ τὰ παραδοσιακὰ πρότυπα.

10. Οἱ χρωματισμοὶ τῶν ὄψεων θυρῶν καὶ παραθύρων δέον νὰ ἐναρμονίζωνται μεταξύ των καὶ νὰ προσαρμόζουν μὲ τὰ παραδοσιακὰ χρώματα τοῦ Οἰκισμοῦ.

11. Ἀπαγορεύεται γενικῶς ἡ ἐγκατάστασις φωτεινῶν ἐπιγραφῶν ἀμέσως ἢ ἐμμέσως φωτιζομένων, ἀνεξαρτήτως εἴδους καὶ σχήματος αὐτῶν.

Κοιναὶ ἐπιγραφαὶ ἐπιτρέπονται συμμέτρως τοποθετημέναι ἐπὶ τῆς ὄψεως τῶν καταστημάτων κατ' ἀναλογίαν πρὸς τὰς διαστάσεις καὶ τὴν κλίμακα τῆς ὄψεως αὐτῶν.

12. Ἐπιτρέπονται αἱ ἐργασίαι ἐπισκευῆς καὶ μετασκευῆς ὑφισταμένων παλαιῶν κτισμάτων ἀνεξαρτήτως τῶν καθοριζομένων διὰ τοῦ παρόντος Διατάγματος ὅρων δομήσεως (ὕψος, ποσοστὸν καλύψεως, ἀριθμὸς ὀρόφων κ.λ.π.), ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν ὅτι οἱαδήποτε ἐπέμβασις ἐπ' αὐτῶν οὐδὲν μορφολογικὸν στοιχεῖον θὰ ἀλλοιώσῃ καὶ ὅτι αἱ ἐν γένει ἐργασίαι ἀποκαταστάσεως καὶ συντηρήσεως τῶν κτισμάτων (σοβάδες, κουφώματα, χρωματισμοὶ) θὰ ἀκολουθοῦν τὴν παραδοσιακὴν τεχνοτροπίαν.

13. Ἡ ἐν γένει διαμόρφωσις καὶ αἱ λεπτομέρειαι τῶν ἐξ ὑπαρχῆς ἀνεγειρομένων κτισμάτων ἢ κατὰ τὴν προσθήκην ἢ ἐπισκευὴν αὐτῶν, ὑπόκειται εἰς τὴν ἔγκρισιν τῆς κατὰ νόμον Ἐπιτροπῆς Ἐνασκήσεως Ἀρχιτεκτονικοῦ Ἐλέγχου.

14. Ἐν περιπτώσει κατεδαφίσεως κτίσματος τινὸς ὡς ἑτοιμορρόπου, δέον ὅπως μελετᾶται ἀπὸ τεχνικῆς πλευρᾶς ἡ διατήρησις τῆς προσόψεως καὶ λοιπῶν στοιχείων αὐτοῦ.

15. Πρὸ πάσης κατεδαφίσεως οἱουδήποτε κτίσματος δέον ὅπως προηγεῖται ἀπαραιτήτως φωτογράφησις καὶ πλήρης σχεδίασις τῶν ὄψεων, κατόψεων, τομῶν τοῦ κτίσματος ὑπὸ κλίμακα 1:50, τῶν δὲ ἐνδιαφερουσῶν κατασκευαστικῶν καὶ μορφολογικῶν λεπτομερειῶν ὑπὸ κλίμακα 1:20 ἕως 1:1, οὕτως ὥστε μετὰ τὴν νόμιμον μερικὴν ἢ ὁλικὴν κατεδάφισιν αὐτῶν νὰ καθίσταται δυνατὴ ἡ ἀνοικοδόμησις αὐτῶν εἰς τὴν ἀρχικήν των μορφήν.

Τὰ ἀνωτέρω στοιχεῖα δέον νὰ συνυποβάλλωνται μετὰ τῶν λοιπῶν στοιχείων ἐκδόσεως τῆς ἀδείας.

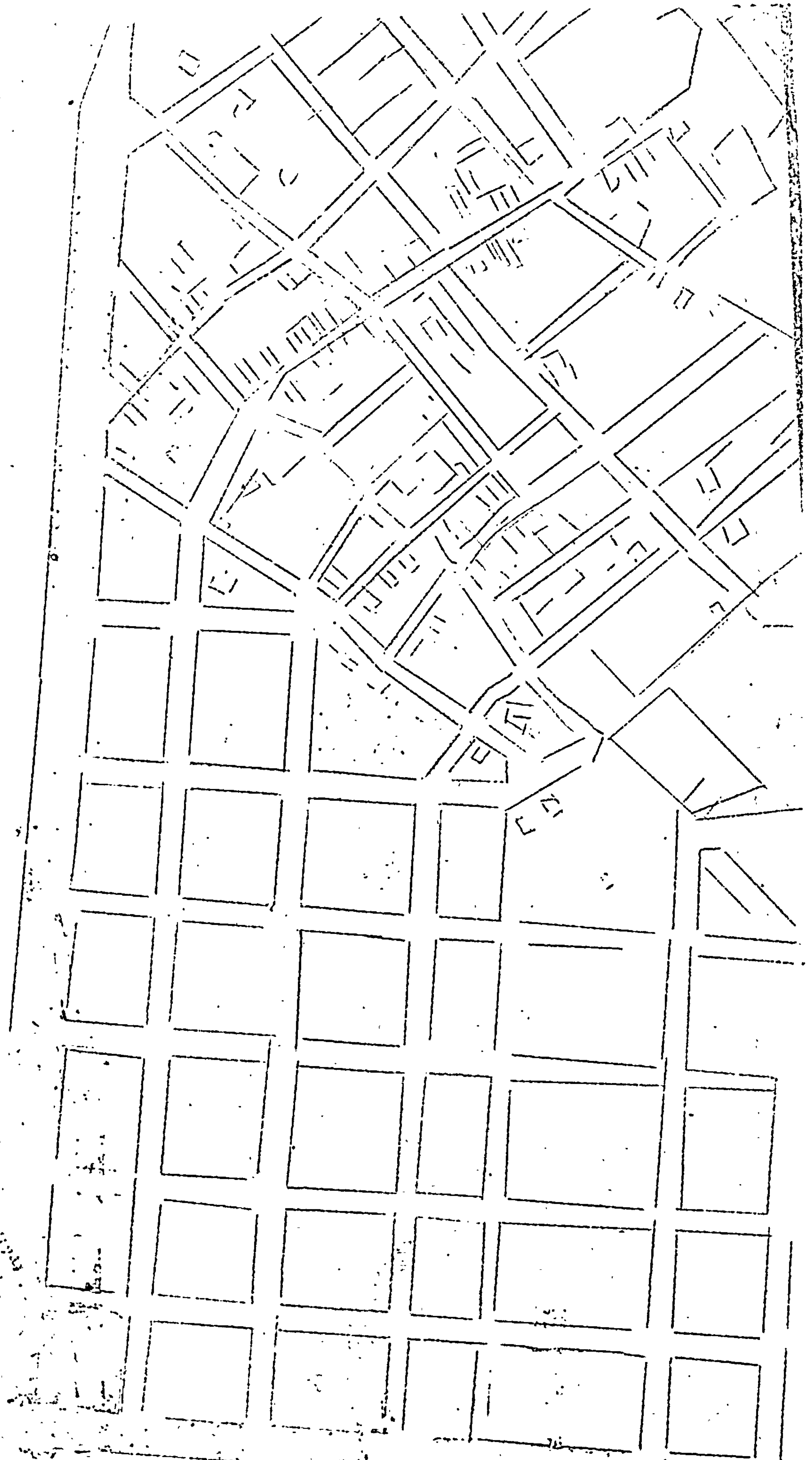
16. Ἡ ἐν γένει κατεδάφισις παλαιῶν κτισμάτων καὶ ἡ ἀφαίρεσις στοιχείων ἐξ αὐτῶν, ἡ κατεδάφισις παλαιῶν στοιχείων ἐξοπλισμοῦ ἰδιωτικῶν καὶ δημοσίων χώρων (μάνδραι, φρεάτια, κρῆναι κ.λ.π) ὡς καὶ πᾶν ἔργον ἀφορῶν εἰς τὴν διαμόρφωσιν καὶ τὸν ἐξοπλισμὸν κοινοχρήστων χώρων (πάγκοι, ἐπικαλύψεις, δημοτικοὶ κάλαθοι, ἐξωτερικὸς φωτισμὸς κτιρίων καὶ ὁδῶν, πινακίδες ὀνομασίας ὁδῶν καὶ ἀριθμήσεις τῶν οἰκιῶν, πίδακες, κρῆναι, περίπτερα, ἐπιγραφαί, ἔργα Δ.Ε.Η. καὶ Ο.Τ.Ε.) τελοῦν ὑπὸ τὴν ἔγκρισιν τῆς ἁρμοδίας Ἐπιτροπῆς Ἐνασκήσεως Ἀρχιτεκτονικοῦ Ἐλέγχου.

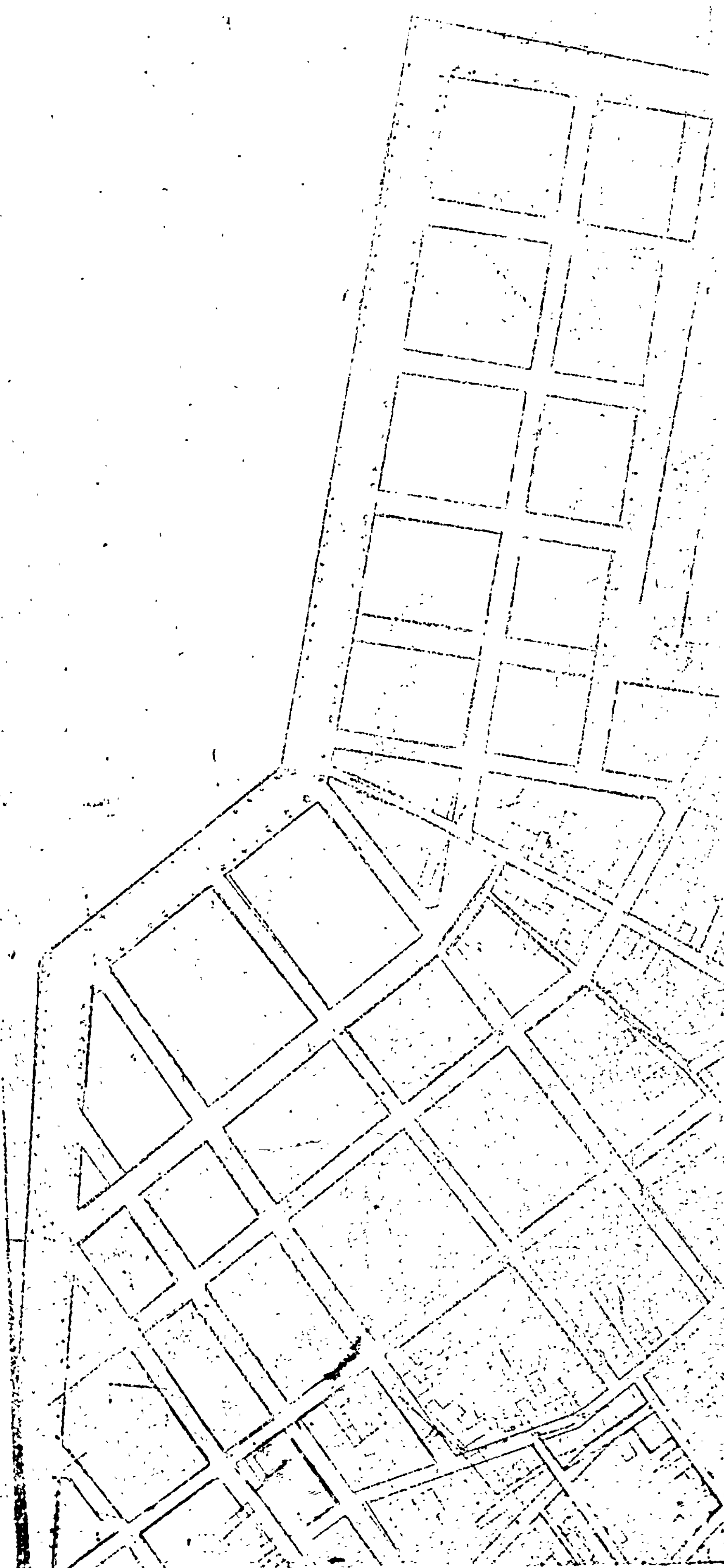
Εἰς τὸν αὐτὸν ἐπὶ τῶν Δημοσίων Ἔργων Ὑπουργόν, ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 30 Νοεμβρίου 1976

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Δ. ΤΣΑΤΣΟΣ

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΕΡΓΩΝ
ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ ΣΤΡΑΤΟΣ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ

(5)

Περὶ εἰδοποιήσεως τῆς γενομένης παρακαταθέσεως ἀποζημιώσεως διὰ προσκύρωσιν καὶ ρυμοτόμησιν οἰκοπέδων ἐν Θεσσαλονίκῃ.

Γνωστοποιεῖται διὰ τῆς παρούσης ὅτι ὁ Μιχαὴλ Σιώνας τοῦ Ἀποστόλου, κάτοικος Θεσσαλονίκης, κατέθεσε διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 16597/1976 πράξεως καταθέσεως γραμματίου συστάσεως παρακαταθήκης, τοῦ Συμβολαιογράφου Θεσσαλονίκης Γεωργίου Βλασίου Γαρέζου:

α) Τὸ ὑπ' ἀριθ. 216785/16.11.76 γραμμάτιον συστάσεως παρακαταθήκης τοῦ Ταμείου Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων Θεσσαλονίκης, ἐκ δραχμῶν διακοσίων ὀκτὼ χιλιάδων (208.000). ὡς ἀποζημίωσιν καθορισθεῖσαν δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθ. 1128/76 ἀποφάσεως τοῦ Μον. Πρωτ. Θεσ/νίκης, διὰ τὴν κατόπιν τῆς ὑπ' ἀριθ. 938/41 πράξεως τακτοποιήσεως τοῦ Πολ. Γραφείου Θεσσαλονίκης, κυρωθείσης διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 51737/4237/1.11.1941 ἀποφάσεως τῆς τέως Γενικῆς Διοικήσεως Μακεδονίας, προσκύρωσιν τμήματος οἰκοπέδου, ἐμβαδοῦ 26,00 τετρ. μέτρων, φερομένου ἐν τῷ συνοδεύοντι τὴν ἄνω πρᾶξιν τακτοποιήσεως ὑπὸ τὰ στοιχεῖα 30—31—22—29—30 καὶ ἐπ' ὀνόματι Ἀθανασίου Πέτκου, εἰς οἰκόπεδον τοῦ ὑποχρέου καταθέτου, ἀποδοτέας εἰς τοὺς κατὰ Νόμον ἀναγνωρισθησομένους δικαιούχους.

β) Τὸ ὑπ' ἀριθ. 216786/16.11.76 γραμμάτιον συστάσεως παρακαταθήκης τοῦ Ταμείου Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων Θεσ/νίκης ἐκ δραχμῶν ἑκατὸν ἐνενήκοντα χιλιάδων (190.000), διὰ τὸ 1/2 ἀποζημιώσεως καθορισθείσης δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθ. 1128/76 ἀποφάσεως τοῦ Μον. Πρωτ. Θεσσαλονίκης, διὰ τὴν κατόπιν τῆς ὑπ' ἀριθ. 938/41 πράξεως τακτοποιήσεως τοῦ Πολ. Γραφείου Θεσσαλονίκης, κυρωθείσης διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 51737/4237/1.11.1941 ἀποφάσεως τῆς τέως Γενικῆς Διοικήσεως Μακεδονίας, ρυμοτόμησιν τμήματος οἰκοπέδου, συνολικοῦ ἐμβαδοῦ 47,50 τετρ. μέτρων (τοῦ ἡμίσεος 23.75 $μ^2$), φερομένου ἐν τῷ συνοδεύοντι τὴν ἄνω πρᾶξιν τακτοποιήσεως τοπογραφικῷ διαγράμματι ὑπὸ τὰ στοιχεῖα 1—4—30—32—1 καὶ ἐπ' ὀνόματι τοῦ Ἀθανασίου Πέτκου, ἐπ' ὠφελείᾳ δὲ τοῦ οἰκοπέδου τοῦ ὑποχρέου καταθέτου, ἀποδοτέας εἰς τοὺς κατὰ νόμον ἀναγνωρισθησομένους δικαιούχου καὶ

γ) Τὸ ὑπ' ἀριθ. 216787/16.11.76 γραμμάτιον συστάσεως παρακαταθήκης τοῦ Ταμείου Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων Θεσσαλονίκης, ἐκ δραχμῶν ἑκατὸν πεντήκοντα δύο χιλιάδων (152.000), δι' ἀποζημίωσιν καθορισθεῖσαν δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθ. 1128/76 ἀποφάσεως τοῦ Μον. Πρωτ. Θεσσαλονίκης, διὰ τὴν κατόπιν τῆς ὑπ' ἀριθ. 938/41 πράξεως τακτοποιήσεως τοῦ Πολ. Γραφείου Θεσσαλονίκης, κυρωθείσης διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 51737/4237/1.11.1941 ἀποφάσεως τῆς τέως Γενικῆς Διοικήσεως Μακεδονίας, ρυμοτόμησιν τμήματος οἰκοπέδου, ἐμβαδοῦ 19,00 τετρ. μέτρων, φερομένου ἐν τῷ συνοδεύοντι τὴν ἄνω πρᾶξιν τακτοποιήσεως τοπογραφικῷ διαγράμματι ὑπὸ τὰ στοιχεῖα 4—18—20—4, ἐπ' ὀνόματι τοῦ Χρήστου Σφούγγαρη καὶ ἐπ' ὠφελείᾳ τοῦ οἰκοπέδου τοῦ ὑποχρέου καταθέτου, ἀποδοτέας εἰς τοὺς κατὰ Νόμον ἀναγνωρισθησομένους δικαιούχους.

Ἤδη ὁ ὡς ἄνω καταθέτης, διὰ τῆς παρούσης δημοσιεύσεως, εἰδοποιεῖ περὶ τῆς γενομένης κατὰ τὰ ἄνω καταθέσεως τοὺς κατὰ τὰ ἄνω ἰδιοκτήτας ἢ τοὺς ἀναγνωρισθησομένους κατὰ νόμον δικαιούχους τῶν παρακατατεθέντων ποσῶν, πρὸς γνῶσιν των καὶ διὰ τὰς νομίμους συνεπείας καὶ πλήρη συντέλεσιν τῆς ἀπαλλοτριώσεως.

Ἐν Θεσσαλονίκῃ τῇ 22 Ἰανουαρίου 1977

Ὁ Πληρεξούσιος Δικηγόρος
ΜΙΧΑΗΛ Γ. ΚΑΪΚΑΗΣ

(Ἀριθ. τριπλ. Δ' Ταμείου Εἰσ. Θεσ/νίκης 7098/21.1.77)

ΕΚ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ